2 Timotei 4:9, **În sfârşit acasă !** 5 Martie 2020
Cu ocazia înmormântării fr. Aurel Rebleanu !

Odată o fetiţă de numai câţiva anişori purta în braţe pe fraţiorul ei micuţ, dar care era foarte frumos şi foarte greu, dar care nu putea să meargă. Fetiţo, lasă-l jos undeva, că îţi rupe mâinile, i-a zis cineva, dar ea a răspuns plină de bucurie:
-"nu e greu, că îl iubesc". Ştiu pe cineva aici căreia nu i-a fost uşor, dar dragostea ei a făcut ca îngrijirea să fie uşoară. Domnul să vă binecuvânteze!

I.Suferinţă şi întristare !
**Romani 8:18**"Suferinţele din vremea de acum, *nu sunt vrednice* să fie puse alături de slava viitoare, care are să fie *descoperită* faţă de noi". Ce *revelaţie* vom avea atunci când vom ajunge în slava viitoare!
**2 Cor.1:5**"căci după cum avem parte din belşug de suferinţele Lui Hristos, tot aşa prin Hristos, avem parte şi de *mângâiere*.

**Psalmul 23:4**"chiar dacă ar fi să umblu prin valea umbrei morţii, nu mă tem de nici un rău căci Tu eşti cu mine; toiagul şi nuiaua Ta mă mângâie".
În astfel de împrejurări grele avem nevoie de mângâiere. Să nu credeţi că nuiaua este pentru a ne lovi în aceste momente din vale, nu.
Domnul este acolo ca să ne mângâie. Ne mângâie cu vorba, ne încurajează, şi cu nuiaua ţine departe pe cei ce ar îndrăzni să se apropie de noi până să vină clipa plecării, şi cu toiagul ne agaţă dacă am căzut în vreo groapă.

(Mă gândeam râsu' plânsu', tot răul e spre bine: oaia are ciulini uneori şi lâna încâlcită (păcatul), dar e benefic că astfel păstorul ne poate agăţa).

Aş vrea să clarific că toate acestea se pot întâmpla înainte să plecăm în veşnicie, atât timp cât suntem în trupul acesta, după aceea nu mai este nevoie, pentru că într-o fracţiune de secundă vom fi acasă. Nu sunt vameşi corupţi în văzduh cărora trebuie să le dăm bani noi cei vii rămaşi în urmă, sau cel ce călătoreşte, nu, aşa ceva nu este biblic.

*Lupta se dă pe viaţă şi pe moarte pentru omul viu.*
*Omul moare cu viitorul hotărât dinainte!*

Nu fratele din sicriu trece acum prin valea umbrelor morţii, ci tu care nu-L ai pe Domnul Isus ca Domn şi Mântuitor.

-2 Tim.4:5"*rabdă suferinţele*".
2 Cor.4:17,18 „întristările noastre uşoare de o clipă, lucrează pentru noi *tot mai mult* o greutate veşnică de slavă. Pentru că noi nu ne uităm la lucrurile care se văd,

ci la cele ce nu se văd; căci lucrurile care se văd, sunt trecătoare, pe când cele ce nu se văd sunt veşnice". Cu cât întristările pentru Numele Lui sunt mai mari, cu atât se umple burduful de răsplătire în cer.
**Psalmi 56:8** "Tu numeri paşii vieţii mele de pribeag; pune-mi lacrimile în burduful Tău; nu sunt ele scrise în cartea Ta?"

II. Răsplătire
-**Se merita**:
Ce credeţi, când alaltăieri de dimineaţă în jurul orelor 4 am fr. Aurel a ajuns în cer, a văzut cu ochii lui frumuseţea Domnului Isus, cerul, şi după ce i s-a urat bine ai venit, ar fi fost întrebat:
"Dragul meu Aurel, ce crezi, s-a meritat să suferi cu atâta răbdare"? Vă imaginaţi ce ar fi răspuns?

**Maleahi 4:2**"veţi ieşi şi veţi sări ca viţeii în grajd"!
Cred că fratele ar fi răspuns:"Doamne Isuse, chiar dacă ar mai fi să trec pe acolo de 1 milion de ori, în ceea ce mă priveşte, aş primi cu mare plăcere orice suferinţă după voia Ta, pentru că ştiu că se merită".

**2 Tim.4:8** „De acum, *mă aşteaptă* cununa neprihănirii". Fraţilor, cununile noastre stau frumos aşezate pe rafturile pline de trofee ale cerurilor. Pe una din ele este trecut şi numele fr. Aurel Rebleanu, şi sunt multe alte nume acolo.

*Stefanos:Cununa neprihănirii* este cununa victoriei şi a bucuriei!

*Dar de ce să primesc eu această cunună:
-pentru că te-ai luptat lupta cea bună, ai isprăvit alergarea, ai păzit credinţa.
-dar neprihănirea nu mi se datorează mie, şi atunci de ce să primesc eu cununa?

**Jeremia 23:6 şi 33:16**"Domnul, neprihănirea noastră". El a purtat cununa de spini fără de care fr.Aurel nu ar fi putut avea cununa neprihănirii. Doamne doar Tu eşti vrednic: şi ne vom pleca pe genunchi înaintea Domnului şi ne vom arunca cununile înaintea scaunului de domnie. **Apoc.4:10.**

**Matei 25:21,23** "Bine rob bun şi credincios"!

Stăpânul ne-a dat Diploma de „copil al Lui Dumnezeu" – care este o diplomă de absolvire la festivitatea de deschidere a şcolii noastre cu El, atunci când L-am primit, iar *coroniţa – stefanos*, la intrarea noastră în Împărăţia Lui cea veşnică.

*Trăim între două festivităţi: de deschidere – şi de proslăvire* !

Evrei 2:13 ”Iată, Eu şi copiii pe care Mi I-a dat Domnul”. Ştiţi dragii mei fraţi şi surori că ne aşteaptă o astfel de primire în cer?!

**v.5** ”De aceea fii treaz în toate lucrurile, rabdă suferinţele, fă lucrul unui evanghelist, şi împlineşte-ţi bine slujba”.

Ap.Pavel a ajuns acolo, fr.Aurel la fel – ai grijă ca şi tu să fii credincios acum – pentru ca atunci când îţi va veni timpul să pleci liniştit acasă.

III. Transformare

*Nimeni nu îţi poate lua cununa ta, ea este personalizată!*

Fr. Wurmbrandt face o afirmaţie zguduitoare într-una din cărţile sale:”atunci când cel ce L-a respins pe Hristos şi pocăinţa, se va prezenta la Tronul său mare de judecată, i se va arăta trupul lui de slavă care a fost pregătit (şi cununa), dar pentru că nu a vrut să se pocăiască şi să creadă în Evanghelie, va primi altceva în loc, iar omul îngrozit fuge în iad urlând de groază şi de remuşcare; ar fi fost atât de uşor să mă pocăiesc, dar nu am vrut. Ne dăm seama? Doamne fereşte!

**Mica 7:4**”atunci va fi uluiala lor”. Dragi ascultători, aş vrea să vă îngroziţi aici şi acum,cât încă se poate să vă pocăiţi, pentru că atunci şi acolo, va fi prea târziu.

*Toţi cei ce trec dincolo au parte fie de Revelaţie – Uluială* !

**v.8** Cununa mi-a va pune pe cap Însuşi Domnul Isus. Din nou El este numit şi aici:”Domnul, Judecătorul cel drept”. Doamne, dar eşti drept când îmi dai mie toate aceste binecuvântări? Nu înţeleg!!! Merit eu, merită fr. Aurel? Nu, nici unul nu merităm, dar este Unul care merită şi pentru noi! Binecuvântat să-I fie Numele!

El a plătit în locul meu, aşa că acum şi eu merit, şi tu, dacă-I primeşti lucrarea.

**Zaharia** 3 ne descrie o imagine a celui rău – acuzatorul, pârâşul nostru – dar **Romani** 8:33”cine va ridica pâră împotriva aleşilor Lui Dumnezeu? Dumnezeu este Acela care-i socoteşte neprihăniţi”.
**Zaharia** 2:12”orice făptură să tacă înaintea Domnului, căci El S-a şi sculat din locaşul Lui cel sfânt”.

Ar fi prea mult să spun că Domnul Isus S-a ridicat de pe scaunul său de domnie ca să-l primească pe fr.Aurel??! Ar fi prea mult să spun că astfel se întâmplă ori de câte ori se duce cineva acasă? Cred că Domnul stă mai mult în picioare pentru că toţi suntem copiii Lui, răscumpăraţi prin jertfă. Sau credeţi că se ridică doar pentru unii mai merituoşi?
v.8 „iubeşti şi tu venirea Lui”? Cum ai putea descrie personal, în cuvinte şi fapte că iubeşti venirea Lui?

**v.9** Un îndemn personal de sfârşit, pentru cei ce încă trăiesc: „caută de vino curând la Mine”. Caută să îţi încredinţezi viaţa şi soarta în Mâna Domnului, pocăieşte-te şi crede în Evanghelie acum, până nu este prea târziu.

Se merită să trăieşti cu Domnul, de un infinit de ori spun, se merită !